

re det, ellers kan ministeren jo. Jeg går da ud fra, at ministeriet vil tage Ombudsmandens afgørelse til efterretning, og det betyder, at når denne lov træder i kraft, så gælder den regelfortolkning, som Ombudsmanden har fastslået, for det materiale, som eksisterer fra før vedtagelsen; det vil sige, at det princip, at der er tale om adskilte myndigheder, gør sig gældende.

Jeg går altså ud fra, at ministeren over for Folketinget vil tilkendegive, at man med hensyn til det, der ligger før dette lovforslag, som man vil vedtage, selvfølgelig holder sig Ombudsmandens afgørelse efterrettelig.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på området desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at vi støtter forslaget.

Det skaber klarhed, hvor der har været uklarhed, og skaber fast grund under fødderne for en praksis, man i øvrigt har haft i mange år, så vi er tilfredse med forslaget.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg takker for den meget brede tilslutning til lovforslaget. Jeg vil gerne især i lyset af de bemærkninger, som hr. Keld Albrechtsen gjorde, understrege, at der med dette her aldeles ikke er tale om andet og mere, end at man klarer den retstilstand, som hidtil har været gældende.

Det går altså ikke i retning af et tilbageskridt eller en indskrænkning af noget som helst. Vi præciserer med dette lovforslag en retstilstand, som efter Udenrigsministeriets opfattelse hele tiden har været gældende, men hvor spørgsmålet er tvivlsomt, og hvor Ombudsmanden jo uden i og sig at kritisere Udenrigsministeriets hidtidige administration har sagt, at han har en anden juridisk opfattelse.

Lad mig så kun gøre en bemærkning mere: Det billede, som hr. Keld Albrechtsen tegner af udenrigstjenesten som et lukket uhyre, har meget lidt med virkeligheden at gøre. Udenrigstjenesten er i de senere år i stigende omfang blevet en åben og serviceminded organisation. Der holdes ugentlige pressemøder, hvor ministrene står til rådighed for pressen til udspørgning om alle anliggender. Der udfoldes en udstrakt publikationsvirksomhed, som ministeriet i allerhøjeste grad kan være bekendt. Vi stiller via folketingsudvalgene, ikke mindst Europaudvalget, et fantastisk stort materiale til rådighed, som er offentligt tilgængeligt, og som udføreligt belyser

Udenrigsministeriets og ministerens holdning til udenrigspolitiske anliggender.

Der er derudover i det daglige tale om en stor åbenhed over for borgere, der henvender sig, over for virksomheder, som søger bistand, og over for pressen, som søger oplysninger. Så det billede, hr. Keld Albrechtsen tegner, har meget lidt, for slet ikke at sige intet som helst med virkeligheden at gøre.

Så spørger hr. Keld Albrechtsen: Betyder ombudsmandskendelsen, at vi stiller tingene til rådighed for offentligheden? Næh, selvfølgelig gør den ikke det. Vi har netop med dette tilstræbt at administrere på det hidtidige grundlag, og det er det, der præciseres. Jeg kan da også sige, at ingen af de klagesager, som har været rejst, og som har givet anledning til ombudsmandsafgørelsen, er via domstolene forsøgt ændret.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

To korte ting. Den ene er, at jeg ikke synes, at udenrigsministeren skal blande det her sammen med spørgsmålet om EU-politikken. Vi kunne have en lang diskussion om den grad af åbenhed, der er dér, men det her vedrører den, om jeg så må sige, almindelige gammeldags udenrigstjeneste, og det er på det område, at jeg synes, der signaleres et tilbageskridt.

Det er også på det område, at der vel nok er den mest fremherskende kancellitradition, selv om jeg skal erkende, at hvis det skal afgøres i en kappestrid, så kan Justitsministeriet måske gøre krav på en tilsvarende placering. Det vil jeg ikke gå nærmere ind i, men det er i hvert fald de to ministerier, der har førertrøjen, når det gælder sådanne ting som Thulehistorien, Pantelicsagen osv.

Så skal jeg for det andet blot sige, at jeg opfatter ministerens svar således, at man ikke vil rette sig efter Ombudsmanden. Det synes jeg er utrolig beklageligt. Jeg ved ikke, om det før er sket, at man har sagt, at man ikke vil rette sig efter Ombudsmanden. Jeg synes, det er meget beklageligt og noget, der forhåbentlig aldrig gentager sig. Det er et noget forstemmende svar.

Margrete Auken (SF):

Først beklager jeg, at jeg ikke kom til stede noget tidligere. Jeg har været i Præsidiets, og jeg anede ikke, at behandlingen startede så tidligt, så derfor har jeg ikke hørt, hvad der er blevet sagt.